

РЕШЕНИЕ

№ 3820

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1581** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда“ – С., подадена чрез юрк. С., срещу Решение от 14.01.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 5893/2020 г. по описа на СРС, НО, 98 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-006714 от 27.04.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора съдът е приел без съмнение от събраните гласни и писмени доказателствени средства, че [фирма] не е изпълнил даденото задължително предписание под № 10 от Протокол № 1940192 от 20.01.2020 г., за което правилно е приложена санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ, но неправилно е отменил НП с мотив за допуснато съществено процесуално нарушение – съставен АУАН в отсъствие на нарушителя без да са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В тази насока се сочи липса на аргументи, че твърдяното процесуално нарушение е довело до нарушаване на правото на защита на

нарушителя. Поддържа се, че в случая нарушението е доказано по категоричен и несъмнен начин. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. При условията на алтернативност касаторът моли да бъде обезсилено решението на СРС и да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, поради допуснати нарушения на процесуланите правила. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени и гласни доказателства, въз основа на които е приел следната фактическа обстановка:

В периода 12.12.2020 г. - 30.01.2020 г. инспектори при Д "ИТ" - С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма] във връзка с подаден сигнал от В. В. С.. Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 1940192 от 30.01.2020 г., с който на дружеството били дадени предписания по чл. 404, ал.1, т.1 и т. 12 от КТ, като под № 10 било предписано в срок до 21.02.2020 г. работодателят да начисли във ведомостта за заплати до пълния уговорен размер трудовото възнаграждение на В. С. за м. 10.2019 г., съгласно чл.128, т. 1 от КТ. Протоколът е връчен на дружеството на 30.01.2020 г. и не е обжалван. На 30.01.2020 г. на [фирма] била връчена покана по чл. 45, ал.1 от АПК с указания за представяне на документи, удостоверяващи, че предписанията са изпълнени, но такива не били предоставени на контролните органи. При последваща проверка във връзка с изпълнение на предписанията, дадени с протокол № ПР 1940192/30.01.2020 г. било установено, че до приключване на проверката на 10.03.2020 г. от [фирма] не са били представени платежни документи, удостоверяващи изплащането на пълния размер на уговореното трудово възнаграждение на В. В. С. за м. октомври 2019г., за което бил изготвен протокол с изх. № ПР 2003804/10.03.2020 г. Въз основа на тези констатации е съставен АУАН № 22-006714/10.03.2020 г. за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ в отсъствието на представляващия дружеството – А., който уведомял контролния орган, че е болен и помолил да бъде отложено съставянето на АУАН с 2-3 дни. АУАН бил връчен по пощата на 17.03.2020 г. Въз основа на така съставения АУАН при идентично описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е осъществено и посочване на правната квалификация е издадено и оспореното НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията на чл. 42, т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, като са посочени дата и място на извършване на нарушението. Районният съд е обсъдил приложените по делото

писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива, като е приел, че до 21.02.2020 г., от страна на работодателя [фирма] не е изпълнено предписанието под № 10 дадено с протокол № 1940192 от 20.01.2020 г., което не е обжалвано, влязло е в сила и е подлежало на изпълнение. Според решаващият състав правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 415, ал.1 от КТ, като не са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 415в КТ, тъй като от неизплащането на трудовото възнаграждение за работниците и служителите винаги произтичат неблагоприятни последици. Не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН. Независимо от изложеното по-горе съдът е намирал, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до опорочаване на същото и е ограничило правото на защита на дружеството-жалбоподател. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя без да са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. По тези съображения съдът е отменил НП.

Така постановеното решение е неправилно. Настоящият касационен състав не споделя изводите на съда за допуснато съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН, респ. накърнено правото на защита на ответника по касация в проведеното административно-наказателното производство. От самото му начало, дружеството – работодател /ответник по касация/ е бил наясно за какво нарушение на трудовото законодателство му се търси отговорност, а за да бъде отменен наказателният акт допуснатите от органа процесуални нарушения трябва да бъдат със съществен характер, а именно: да са ограничили или да са лишили наказаното лице от възможността да организира своята защита и да подаде възражения срещу съставения АУАН.

Действително съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя при липсата на предпоставките по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН съставлява съществено процесуално нарушение, но процесният случай не е такъв.

От доказателствата по делото се установява, че представляващият дружеството и разпитан съдебното производство Ан. А. е бил редовно уведомен на дата 28.02.2020 г. да се яви в Дирекция «Инспекция по труда»- С. на 10.03.2020 г., за да му бъде съставен АУАН за нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ. Действително, АУАН № № 22-006714/10.03.2020 г. е съставен в отсъствие на управителя на дружеството А. А. и не е подписан от него. Същият е уведомил в телефонен разговор водещият проверката, че е с влошено здравословно състояние. Доказателства обаче не са ангажирани своевременно преди датата на съставяне на АУАН. Нещо повече, това не е сторено и след връчване на АУАН, нито до издаване на НП. Жалбоподателят е представил въпросния болничен лист № Е./10.03.2020 г. едва с жалбата пред районния съд. Видно от доказателствата по делото, актът е бил изпратен с писмо изх. № 20014248/11.03.2020 г. на седалището и адреса на управление на търговеца и е бил връчен на негов представител на 17.03.2020 г., видно от писмо-известие за доставяне № Е. на [фирма]. От представените доказателства действително се установява, че за периода 10.03.2020 г. -12.03.2020 г. А. К. А. е с призната временна нетрудоспособност /съгласно болничен лист № Е./10.03.2020 г./, което обстоятелство представлява извинителна причина за личното му неявяване в Дирекция „Инспекция по труда“ - С. на 10.03.2020 г., когато е призован да се състави в негово присъствие акта. Този акт обаче, както се посочи е връчен на представител на работодателя на 17.03.2020 г., дата на която вече Ан. А. е бил в здравословно състояние, което му е позволявало да

упражни правото си на възражения по см. на чл.44 ЗАНН. В заключение, ответникът е бил запознат със съдържанието на АУАН № 22-006714/10.03.2020 г., станало му е известно за какво нарушение на КТ се търси неговата административно-наказателна отговорност. При тези обстоятелства, и като съобрази, че АУАН е връчен редовно, срещу него не е упражнено право на възражение, настоящата инстанция приема, че в конкретния случай не е налице нарушение на процесуалните правила при съставяна на АУАН /в този смисъл е практиката на настоящия съдебен състав - решение № 2457 от 13.04.2021 г. по канд № 314/2021 г. на АССГ, XVI - ти касационен състав/.

По тези съображения решението се явява неправилно и следва да бъде отменено. Тъй като делото е изяснено от фактическа страна, касационният състав следва да се произнесе по съществуващото на спора, като постанови решение, с което да потвърди НП по следните съображения:

При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като безспорно е доказано извършеното нарушение. Съгласно 404, ал. 1, т.1 от КТ «за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, могат да прилагат следните принудителни административни мерки: да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство». Санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 от КТ регламентира административно-наказателната отговорност на работодател, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. В случая при извършената първоначална проверка са констатирани нарушения на трудовото законодателство, като са дадени задължителни предписания за тяхното отстраняване в срок до 21.02.2020 г. с протокол за извършена проверка № ПР 1940192/30.01.2020 г., под № 10. При извършена последваща проверка на 10.03.2020 г. е било констатирано, че това задължително предписание не е изпълнено. Извършеното нарушение е с формален характер, като законът не предвижда в неговия състав настъпването на вредоносни правни последици. Следва да се добави, че наложената ПАМ е подлежала на обжалване по реда на чл.145-чл.178 от АПК във вр. чл.405 от КТ в 14 дневен срок, но по делото няма доказателства, а и не се твърди от наказаното лице, че тези предписания са били оспорени, поради което след изтичането на посочения в тях срок, тези предписания са станали задължителни за изпълнение от работодателя. В тази връзка в настоящото производство не следва да бъдат обсъждани писмените доказателства представени с жалбата до СРС доколкото същите са били относими в производство по оспорване на издаденото, на основание чл. 404, ал.1, т. 1 и т. 12 КТ, предписание. При това положение е налице нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, тъй като дружеството - работодател не е изпълнило задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. Тъй като се касае за ангажиране на административнонаказателна отговорност на юридическо лице, не следва да се обсъжда въпросът за субективната страна, тъй като се ангажира обективна отговорност. Административно-наказващият орган правилно е определил приложимостта на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ и е наложил имуществена санкция в размер от 2 000 лв., явяващ се адекватен на вида и тежестта на извършеното нарушение, пропорционален на степента на негативна относимост на същото към закриляните обществени отношения, поради което размерът ѝ не следва да се редуцира.

Нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 415в КТ, който като специална норма спрямо чл. 28 ЗАНН е приложим в административнонаказателните производства по КТ, като в тази насока настоящата инстанция споделя мотивите на въззивния съд.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Съобразно изхода на правния спор в полза на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд - София – град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.01.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 5893/2020 г. по описа на СРС, НО, 98 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-006714 от 27.04.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК –[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от А. К. А., да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.